

Sygn. akt IV CSK 224/13

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku L. Z.
przy uczestnictwie E. K., A. Z. i M. Z.
o stwierdzenie zasiedzenia nieruchomości,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 września 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w T.
z dnia 26 września 2012 r., sygn. akt VIII Ca [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestnika E. K.
kwotę 1800 (tysiąc osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawca L.Z. wniósł do Sądu Najwyższego skargę kasacyjną na postanowienie Sądu Okręgowego w T. z dnia 26 września 2012 r. Złożony w skardze wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi kasacyjnej.

Skarżący wskazywał, że Sąd Okręgowy w sposób oczywisty naruszył regulację art. 202 k.p.c. przez zaniechanie badania właściwego trybu rozpoznania sprawy oraz nieprzekazanie sprawy sądowi właściwemu rzeczowo na podstawie art. 201 § 2 k.p.c. i art. 200 § 1 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę, uczestnik postępowania E. K. wniósł o oddalenie skargi i zasądzenie od wnioskodawcy na swoją rzecz kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Przesłanka wymieniona w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga szczegółowego uzasadnienia z powołaniem się na argumenty prawne odrębne od uzasadnienia merytorycznego skargi, przy czym zasadność skargi powinna być na tle tego uzasadnienia widoczna już na pierwszy rzut oka, bez potrzeby głębszej analizy czy przeprowadzania dłuższych badań i dociekań (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 2008 r., sygn. akt III CSK 110/08, niepubl., postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 czerwca 2010r., sygn. akt IV CSK 148/10, niepubl.).

Skarżący we wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania podnosił, że Sąd Odwoławczy w sposób oczywisty naruszył przepisy postępowania, a to art. 202 k.p.c., art. 201 § 2 k.p.c. oraz art. 200 § 1 k.p.c. W ocenie skarżącego,

który od początku postępowania domagał się stwierdzenia zasiedzenia nieruchomości, Sąd Odwoławczy zamiast oddalić apelację, powinien przekazać sprawę do rozpoznania w trybie procesu o ustalenie na podstawie art. 189 k.p.c. właściwemu sądowi.

Przedstawiona argumentacja nie daje podstaw do przyjęcia, że skarga kasacyjna wnioskodawcy jest oczywiście uzasadniona. Jak podniósł Sąd Najwyższy w postanowieniu dnia 10 września 2009 r. (sygn. akt V CSK 75/09, niepubl.), w ramach art. 201 k.p.c. badaniu podlega to, jakie postępowanie jest właściwe dla żądania zgłoszonego przez stronę, a nie to, w jakim postępowaniu i jakich roszczeń strona ta powinna dochodzić, sąd nie jest bowiem upoważniony do zastępowania strony w wyborze żądania. W ramach prowadzonego przez sądy *meriti* postępowania nie ulega wątpliwości, że wnioskodawca od samego początku domagał się stwierdzenia zasiedzenia nieruchomości, a nie wystąpił z powództwem o ustalenie.

Sąd Najwyższy nie dostrzegł z urzędu uchybień przemawiających za nieważnością postępowania.

Mając wszystko powyższe na uwadze, na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. *a contrario* w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w punkcie 1 sentencji postanowienia.

O kosztach postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398²¹ k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. i art. 520 § 2 k.p.c. oraz § 13 ust. 4 pkt 2 § 8 pkt 1 i § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jednolity Dz. U. z 2013 r., poz. 461) zasądzając od wnioskodawcy na rzecz uczestnika postępowania E. K. kwotę 1800 zł tytułem wynagrodzenia fachowego pełnomocnika w postępowaniu kasacyjnym oraz 17 zł jako zwrot uiszczonych opłat skarbowej od złożonego pełnomocnictwa.

aw

jw